

U s n e s e n í

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v neveřejném zasedání v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Daniely Reifové a přisedících Aleny Vaňkové a JUDr. Miloslava Tomana dne 25. 11. 2019 **takto:**

I.

J. [redacted] H. [redacted] nar. dne [redacted], bytem [redacted], je dle § 33 odst. 2 zk. č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, **účasten rehabilitace**, neboť byl v souvislosti s trestným činem uvedeným v § 2 odst. 1 písm. d) tohoto zákona nezákonně zbaven osobní svobody dne [redacted] v době od cca [redacted] do [redacted]

II.

J. [redacted] H. [redacted] nar. dne [redacted], bytem [redacted] **není** dle § 33 odst. 2 zk. č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, **účasten rehabilitace**, ve vztahu k nucenému vystěhování z Československa v rámci akce [redacted]

O d ů v o d n ě n í:

1. J. [redacted] H. [redacted] zastoupený advokátem JUDr. Lubomířem Müllerem podal ke zdejšímu soudu dne 30.9.2019 návrh na postup dle § 33 odst. 2 zk. č. 119/1990 Sb. a to ve vztahu k omezení jeho osobní svobody ze dne [redacted] (zjevná písařská chyba, správně [redacted]) a následnému nucenému vystěhování z Československa v rámci akce [redacted]
2. Podle § 33 odst. 2 zk. č. 119/1990 Sb. ve znění pozdějších předpisů, se ustanovení tohoto zákona použije obdobně k rehabilitaci odškodnění osob nezákonně zbavených osobní svobody nebo majetku v souvislosti s trestnými činy uvedenými v § 2 a § 4 tohoto zákona v období od [redacted] do [redacted] i když nebylo zahájeno trestní stíhání, pokud nedošlo k plnému odškodnění podle dříve platných předpisů.
3. Ve vztahu k tomuto ustanovení, které nemá časové omezení jako ostatní návrhy týkající se zrušení odsuzujících nezákonných soudních rozhodnutí, soud posuzoval oba návrhy samostatně a ve všech souvislostech.
4. Soud přitom čerpal informace z připojených spisů a zejména ze spisu [redacted] zaslaného z Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunizmu (dále ÚDVZK).
5. Pokud jde o bod I. – neoprávněné zadržení, na č.listu 123 spisu (ÚDVZK) vyplývá ze zprávy Státní bezpečnosti ze dne [redacted] že téhož dne kolem [redacted] hodin byl J. [redacted] H. [redacted] předveden ze stého bydlíště na OO VB Praha 2, kde s ním byl proveden zpravodajský

- pohovor. Cílem pohovoru a s tím souvisejícího zadržení bylo zamezit jmenovanému účast na [REDACTED] který se měl konat v souvislosti s jeho vystěhováním do zahraničí. Zpravodajský pohovor byl ukončen kolem [REDACTED] hodin, kdy po odchodu J. [REDACTED] H. [REDACTED] z policejního oddělení byla na něj nasazena sledovací skupina, která ho odvedla do jeho bydliště.
6. J. [REDACTED] H. [REDACTED] byl dlouhodobě sledován státní bezpečností jako nepřátelská osoba, [REDACTED] [REDACTED], který se ve svých [REDACTED] [REDACTED] KSC, což bylo v přímém rozporu s požadavky socialistické kultury a tehdy platnými zákonnými předpisy. [REDACTED] byla hodnocena jako provokativní s antisocialistickým charakterem.
 7. Z nálezu Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 2887/14 ze dne 8.10.2015 vyplývá, že z povahy řízení o soudní rehabilitaci nemůže jít k tíži navrhovatele to, že neexistuje dostatek archivních podkladů, které by umožnily jednoznačně posoudit, jakého skutku se takový nezákonný zásah týkal, případné pochybnosti o naplnění podmínek soudní rehabilitace, které již nelze dalším dokazováním objasnit, musí být v souladu se základními zásadami trestního řízení vykládány ve prospěch navrhovatele. Extenzivním přístupem, který jsou soudy povinny zaujmout k aplikaci zákona o soudní rehabilitaci, přitom nemohou být nějak dotčeny zájmy třetích osob.
 8. Nejvyšší soud ČR opakovaně judikoval ve svých rozhodnutích, že pod termín „zbavení osobní svobody“ je třeba podřadit nejen výkon trestu odnětí svobody, ale jedná se rovněž o případy zadržení, zatčení, vzetí do vazby nebo zařazení do tábora nucených prací. tj. případy, kdy byl občan dočasně zbaven svobody konkrétním zásahem státního orgánu.
 9. Z dokumentace Státní bezpečnosti vyplývá, že účelem zadržení J. [REDACTED] H. [REDACTED] bylo zamezit uspořádání večírku na rozloučenou spojeným s hudebním vystoupením, kterého se měla účastnit řada [REDACTED] a příznivců [REDACTED], kdy bylo ověřeno, že H. [REDACTED] chtěli navštívit V. [REDACTED], nar. [REDACTED], V. [REDACTED] J. [REDACTED] rozený V. [REDACTED], nar. [REDACTED], T. [REDACTED] V. [REDACTED] nar. [REDACTED], V. [REDACTED] T. [REDACTED] G. [REDACTED] J. [REDACTED] nar. [REDACTED], [REDACTED] P. [REDACTED] K. [REDACTED] a V. [REDACTED] H. [REDACTED] Z kontextu spisového materiálu zaslaného Úřadem dokumentace a vyšetřování zločinů komunizmu je evidentní, že státní bezpečnost měla zájem na zamezení [REDACTED] z důvodu obavy, že v rámci setkání [REDACTED] by mohlo dojít, mimo jiné, i ke spáchání některého trestných činů zahrnutých v ustn. § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 119/1990 Sb. ve znění pozdějších předpisů, zejména pobuřování ve smyslu § 100 odst. 1 dle zák. č. 140/1960 Sb. I krátkodobé omezení osobní svobody navrhovatele je pak nutno podřadit pod ustanovení § 33 odst. 2 zk. č. 119/1990 Sb.,
 10. Ze shora uvedených důvodů, bylo proto rozhodnuto tak, jak je ve výroku I. tohoto rozhodnutí uvedeno.
 11. Pokud jde o procesní postup, soud i v případě vyhovění návrhu rozhodoval v neveřejném zasedání a to z následujících důvodů.
 12. Ustanovení týkající se rozlišení rozhodování v neveřejném a veřejném zasedání upravené v zákoně č. 119/1990 Sb. v § 9 se týkají pouze oddílu druhého a třetího tohoto zákona. V těchto případech zákon stanoví, že soud rozhoduje v neveřejném zasedání o zamítnutí návrhu podaného opožděně nebo neoprávněnou osobou, ve věci, která byla již podle tohoto oddílu přezkoumána nebo o zamítnutí návrhu ve věci, na kterou se tento zákon nevztahuje.

13. Vzhledem k tomu, že, pokud jde o oddíl osmý zákona o soudních rehabilitacích, není výslovně upraveno, za jakých okolností se rozhoduje ve veřejném či neveřejném zasedání musel soud vycházet logicky z ust. § 17 shora citovaného zákona, který odkazuje na příslušná ustanovení trestního řádu.
14. Podle § 232 tr. řádu ve veřejném zasedání se rozhoduje tam, kde to zákon výslovně stanoví. Vzhledem k tomu, že, pokud jde o oddíl 8. zákona o soudních rehabilitacích, není výslovně upraveno, za jakých okolností se rozhoduje ve veřejném či neveřejném zasedání, je jednoznačné, že soud musí vycházet z obecných zásah trestního řádu a v případě postupu ve smyslu § 33 odst. 2 citovaného zákona, rozhoduje vždy pouze v neveřejném zasedání.
15. Pokud jde o bod II. – nucené vystěhování z Československa v rámci akce [REDAKCE] navrhovatel nepředložil žádné písemné podklady, ze kterých by soud mohl vycházet. Odkázal pouze na obdobná rozhodnutí případů násilného vystěhování z rozhodnutí okresních soudů v Hodoníně, Jičíně či Kolíně. Soud si vyžádal řadu těchto rozhodnutí, přičemž se ve všech případech jednalo o násilné vystěhování vlastníků zemědělské půdy, osob samostatně hospodařících na vlastních pozemcích, kdy na základě odsouzení zejména pro trestný čin maření hospodářského plánu podle § 135 odst. 1, odst. 2 dle tehdy platného trestního zákona, nebo i bez odsouzení na základě nezákonné vyhlášky, byly vysídleny celé rodiny ze svého bydliště, pozemky jim byly odebrány a majetek jim byl nezákonně zabaven.
16. Tyto případy z 50. let minulého století, řešené v rámci akce [REDAKCE] nelze ztotožňovat s případem navrhovatele J. [REDAKCE] H. [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že podle § 2 odst. 1 písm. c) zákona o soudní rehabilitaci trestný čin ohrožení jednotného hospodářského plánu podle § 135 tehdy platného trestního zákona je jedním z trestných činů, kterého se zákon o rehabilitacích týká, a osoby takto postižené byly navíc nezákonně zbaveny majetku, bylo možno konstatovat, že jsou účastny rehabilitace ve smyslu § 33 odst. 2 citovaného zákona.
17. Ze zaslaného materiálu ÚDVZK vyplývá, že J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] byl dlouhodobě sledován státní bezpečností a byl na něj vytvářen nátlak. [REDAKCE] [REDAKCE], resp. respektive [REDAKCE] [REDAKCE] dle tehdy platného trestního zákona a bylo [REDAKCE] [REDAKCE]. Dle závěrů státní bezpečnosti i přes projevované kontakty a sympatie s dalšími [REDAKCE] a [REDAKCE] bylo jeho stíhání ve smyslu § [REDAKCE] [REDAKCE].
18. Cílem akce [REDAKCE] bylo přimět zejména některé disidenty z řad [REDAKCE] k vystěhování z ČSSR a oslabit tak hnutí nepřátelské socialistickému režimu. U jednotlivých vytipovaných osob byly použity různé formy nátlaku. V případě J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] to byla hrozba stíháním a odsouzením pro [REDAKCE], neboť [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE]. J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] nakonec podlehl nátlaku Stb a dne [REDAKCE] podal žádost o [REDAKCE] D. [REDAKCE] Jako důvod o vystěhování uvedl [REDAKCE] a [REDAKCE]. Jeho žádosti bylo vyhověno, obdržel potřebné doklady. Po zaplacení [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE], dne [REDAKCE] [REDAKCE].
19. Je třeba konstatovat, že v průběhu totalitního režimu docházelo k řadě křivd a nezákonných rozhodnutí, které často, někdy i generačně poznamenaly celé rodiny. Ne všechny křivdy lze však podřadit pod zákon o soudních rehabilitacích. Tak tomu je i v případě vystěhování

navrhovatele J [REDACTED] H [REDACTED] z České republiky. Bylo však na jeho rozhodnutí, zda zůstane v ČSSR, kde bude nadále pronásledován či zda zvolí variantu života ve svobodné zemi, kde se mohl volně pohybovat a podnikat. Bylo by navíc zcela nevyvážené a proti zásadám přirozeného práva odškodňovat navrhovatele, který dostal možnost žít v demokratické zemi, na rozdíl od tisíců dalších perzekuovaných jedinců, kteří nemohli cestovat, pracovali na podřadných pozicích zcela neodpovídajících jejich schopnostem a kvalifikaci, jejich dětem nebyla dána možnost ke studiu a celé roky se museli vyrovnávat a potýkat se systémem, který jim nedal šanci na změnu.

20. V tomto případě ani extenzivním výkladem nelze konstatovat, že navrhovatel byl zbaven osobní svobody nebo majetku, trestný čin neoprávněné podnikání pak nespadá do okruhu trestných činů uvedených v §§ 2 a 4 zákona o soudní rehabilitaci.
21. Navrhovatel má možnost uplatnit náhradu škody proti přímým pachatelům akce [REDACTED] proti kterým je v současné době vedeno u Obvodního soudu pro Prahu I trestní stíhání.
22. Ze všech shora uvedených důvodů nebylo v tomto případě návrhu J [REDACTED] H [REDACTED] vyhověno a bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku pod bodem II. uvedeno.

Poučení:

Ad. I. Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne jeho oznámení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Ad. II. Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne jeho oznámení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha dne 25.11. 2019

JUDr. Daniela Reifová

předsedkyně senátu